

[Arne Melchior]

opfattelser; der gives nogle underhåndsløfter, og selv om indenrigsministeren så, når han står med den endelige bemyndigelse, til slut gerne vil holde sig til det, han oprindeligt har sagt, så har partifæller forpligtet sig så meget undervejs, at det gøres svært for ham. Vi vil gerne være med til at gøre det let for ham ikke at komme i den situation.

Det er jo ikke rigtigt, som hr. Dræbye siger, at ministeren i dag har sagt, at grovskitsen skal overholdes. Det står der ikke noget om i ministerens tale. Ministeren har sagt, at han vil gøre, hvad han kan, med de muligheder, han har, og dette udtryk for en rimelig og naturlig begrænsning er brugt flere gange, men der er ikke noget om, at grovskitsen skal overholdes.

Ministeren refererer også, at borgmestrene har sagt, at efter at en vis procedure er gennemgået, altså det nedsatte udvalg har arbejdet, vil man tage fat på de politiske drøftelser om de to hospitalers situation. Der udstår altså en drøftelse, hvorunder der kan ske mangt og meget, og derfor er det ganske rimeligt, at folketetinget tager en sådan sag på sin dagsorden.

Hr. Egon Jensen sagde, at folketetinget er en lovgivende forsamling og ikke skal blande sig i de administrative ting. Det er jo en konstatering, der skal tages med et vist forbehold. Jeg vil anbefale hr. Egon Jensen at læse den nylig udkomne bog af lektor, dr. Erik Damgaard, som er lektor i statskundskab ved Århus universitet. I denne bog gør han meget stærkt rede for, at allerede gennem en årrække har folketetinget fra at være en lovgivende forsamling udviklet sig til også at være en kontrollerende forsamling, hvad der sådan set ikke er så mærkeligt, eftersom regeringen til enhver tid står til ansvar over for folketetinget. Men han påviser rent konkret – og det er ikke nogen stillingtagen fra hans side – at folketetinget i sine udvalg og gennem forespørgsels- og redegørelsesdebatter griber langt ind i en kontrolfunktion over for, hvad der i øvrigt foregår i riget, ikke mindst naturligvis under ministrenes kontrol og administration, men også derudover.

Også derfor synes jeg, det er rimeligt, at folketetinget i en så vigtig sag som denne blander sig. Jeg tror, det er godt og sundt for dem, der skal deltage i debatten rundt omkring, også i kommuner og hovedstadsråd, at de ved, at denne sag befinder sig på folketin-

gets bord. Det er da muligt, at forslaget i sin tekstmæssige udformning på et tidspunkt kan undergå en eller anden forandring af juridiske og tekniske hensyn. Det er også muligt, at det aldrig bliver nødvendigt at gennemføre en andenbehandling, fordi udviklingen viser, at vedtagelsen bliver overflødig. Men jeg tror, at indenrigsministeren skal føle sig opmuntret og støttet i de bestræbelser, han har givet udtryk for er hans. Forslagsstillerne har i hvert fald, så vidt jeg fra mit partis, CDs, side kan overskue det, ikke haft anden intention end den at bakke indenrigsministeren op i de tilkendegivelser, han har givet udtryk for tidligere og i dag.

Tyroll (VS):

Jeg skal ikke så meget gå ind i at fremhæve kvaliteterne ved de omhandlede hospitaler; der er jo allerede adskillige af de foregående talere, der har været inde på denne side. Jeg skal heller ikke gå ind på konsekvenserne af hospitalernes nedlæggelse; dels er også de fremstillet i beslutningsforslaget, dels har de også været nævnt af de foregående talere.

Derimod vil jeg godt dvæle lidt ved den grovskitse, som synes at stå ret centralt i debatten, også fra ministerens side, denne overordnede planlægning for sygehusvæsenet, som er kommet fra hovedstadsrådet og senere har fået det blå stempel i indenrigsministeriet.

Hovedindholdet i den planlægning er jo en omfattende reduktion af antallet af sengepladser i København, og der ligger selvfølgelig i allerhøjeste grad spareforanstaltninger bag ved denne planlægning. VS vil gerne være med til at spare i hospitalssektoren, men kun – og jeg siger udtrykkelig »kun« – som led i en konstateret succes for en effektiv sygdomsforebyggelse i samfundet og en bedre behandling og pleje i den primære sundhedstjeneste, og det er jo ikke det, denne planlægning er præget af. Det er synd at sige, at det har været inde i billedet i forbindelse med planlægningen.

VS har før kritiseret grundlaget for planlægningen, og vi skal gøre det igen, for der har desværre ikke været ført en reel debat om, hvad der egentlig er baggrunden for denne planlægning. Vi finder ikke, at planlægningen på nogen måde indeholder reelle vurderinger af, hvordan sygdomsbilledet kan